

Lang Leve De Rietschoot!

40 jaren ontmoetingscentrum in 40 verhalen

Ter ere van het jubileum worden er in 2021 verhalen en foto's verzameld voor een boek. Op de website van De Rietschoot en in de Coedijker Ban wordt maandelijks alvast een tipje van de sluier opgelicht...

Verhaal 2

Over

de

naam

Het landschap van het Kleimeer, ten noorden van Koedijk, ca.1960.
Deelcollectie Historische vereniging Koedijk en Regionaal Archief Alkmaar: RAA-HVK-0330

1979: Een naam voor het nieuwe ontmoetingscentrum

Het oude houten verenigingsgebouw aan de Schoolstraat biedt onderdak aan de vele verenigingen die Koedijk rijk is, maar het gebouw is verouderd. *'Je kwam na het schoolgymen thuis met splinters in je voeten.'* Bovendien kan het dorp extra inwoners verwachten, want er staat er nieuwbouw op stapel en dan is het oude gebouw op den duur te klein.

In de aanloop naar een nieuw gebouw worden de inwoners van Koedijk zoveel mogelijk betrokken bij allerlei belangrijke beslissingen. Oók bij de naamgeving kan iedereen zijn of haar suggestie inleveren.

'De bevolking heeft 166 namen opgegeven,' vermelden de notulen in november 1979. En: *'De bevolking heeft uit vijf namen een keus gemaakt en het is geworden De Rietschoot.'*

Hoeveel stemmen er zijn uitgebracht, vertellen de notulen niet, maar de helft van de stemmen gaat naar 'De Rietschoot'. De andere inzendingen, waaronder De Gouden Engel, De Dars, De Koolboet en De Oostwijk, scoren aanmerkelijk lager.

Beschutting in het riet

De winnende naam werd ingezonden door Klaas Molenaar. Er is een Molenaarsfamilie die rietdekker was én is. Het bedrijf huist nu in Bergen en één nazaat woont nog in Koedijk.

'En je hebt de Molenaars van de bank. Klaas was van de bank, net als zijn vader.'

In de tijd dat het nieuwe ontmoetingscentrum een naam moet krijgen, is Klaas Molenaar directeur van de Rabobank. Hij levert de naam in met een motivatie erbij, zo vermeldt een jaarverslag van De Rietschoot: *'Klaas herinnerde zich hoe hij vroeger in de beschutting van de*

rietschoten, samen met zijn vader, boterhammen at. Een vergelijkbare beschutting zou het nieuwe ontmoetingscentrum aan de Koedijker bevolking gaan bieden.'

Van oudsher...

Maar wat moesten zo'n bankman en zijn zoontje in het riet? Voor de oudere Koedijkers een vanzelfsprekendheid, voor de nieuwere Koedijkers vraagt het wellicht om enige toelichting. Het oorspronkelijke dorp strekt zich vier kilometer lang uit, langs de dijk aan het kanaal. Pal achter het dorp is het domein van oudsher van de tuinders en boeren. Louter weilanden, zover het oog reikt, doorkruist door sloten met overal wuivende rietkragen.

Generaties lang is het uitzicht onveranderlijk en veel dorpingen halen hun broodwinning uit 'het achterland'. Voor kinderen is het een paradijs van slootjes springen, rietsigaren plukken en kievitseieren zoeken. Maar ook de volwassenen pakken vaak op zondag de boot om een rondje te varen met het gezin. *'Als je rustig wilde vertoeven, werd de schuit in een rietschoot gevaren. Daar ben je zeker van geborgenheid, net als de eenden, koeten en andere vogels die er een schuil-en broedplaats hebben.'* Voor de jonge Klaas en zijn vader -en vele Koedijkers met hen- is het een recreatiegebied zonder dat die term toen al in zwang was.

De Rietschoot: een vertrouwde en veilige plek voor het dorp. Dat heeft Klaas Molenaar mooi gezien. Het is eind 1979. Het nieuwe ontmoetingscentrum heeft een naam en kan bijna beginnen.